

CESTOVNÍ HOREČKA

Cestovní rubrika – Hong Kong

Adéla Axmannová

Dnes jsem se rozhodla, že si pro Cestovní rubriku vyberu nějaké jiné neobvyklé město místo obvyklých evropských destinací. Pro tentokrát bych vám chtěla říct něco o Hong Kongu.

Hong Kong je v překladu VOŇAVÝ PŘÍSTAV, což svědčí o mnohém. Toto čínské město leží u Jihočínského moře, které je středobodem mnoha památek, tradičního jídla, bohatých ekonomiků a obchodních center pro chudé i bohaté. Úředním jazykem je zde čínština i angličtina, takže se zde v pohodě domluvíte oběma jazyky, což usnadňuje mnohé.

A kam se můžete vydat, pokud navštívíte tohle místo? Můžete zkusit obchodní čtvrť *Kowloo*. V této čtvrti můžete smlouvat o peníze na trzích, ale i v luxusních restauracích. Zkusit můžete i známý *Ptačí trh*.

Pro ty, co mají raději klid a rádi by se usadili někam, kde by si dali ne příliš originální sendvič a přečetli by si nějakou dobrou knihu, tu mám *Hongkongský park*. Najdeme zde spoustu zeleně, fontánek, jezírek a také mnoho čajoven, že zapomeneme na naši návštěvu v jedné z největších metropolí světa.

Každý, kdo navštíví Hong Kong, se nezapomene podívat na horu *Victoria Peak*. Zde uvidíme na celé město, okolní ostrovy, moře a na další okolní hory.

Seznam dalších památek:

Hong Kong Skyline - Světelná show a mrakodrapy - existuje něco lepšího?

Museum of History - není co dodat!

MingCha Tea House - milovníci čajů a vodních dýmek si přijdou na své!

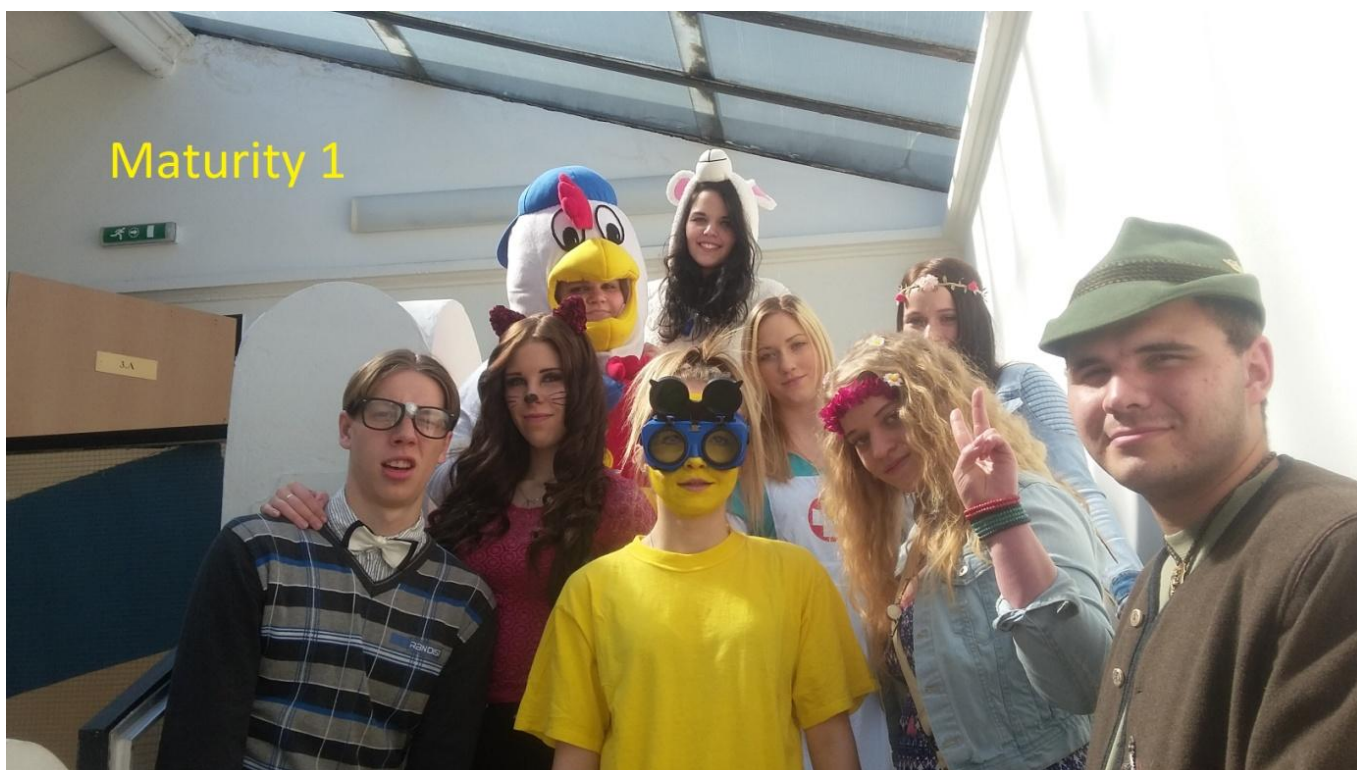
Times Square - napodobenina slavného amerického místa.

Hong Kong Stadium - milovníci fotbalů najdou svůj cíl.

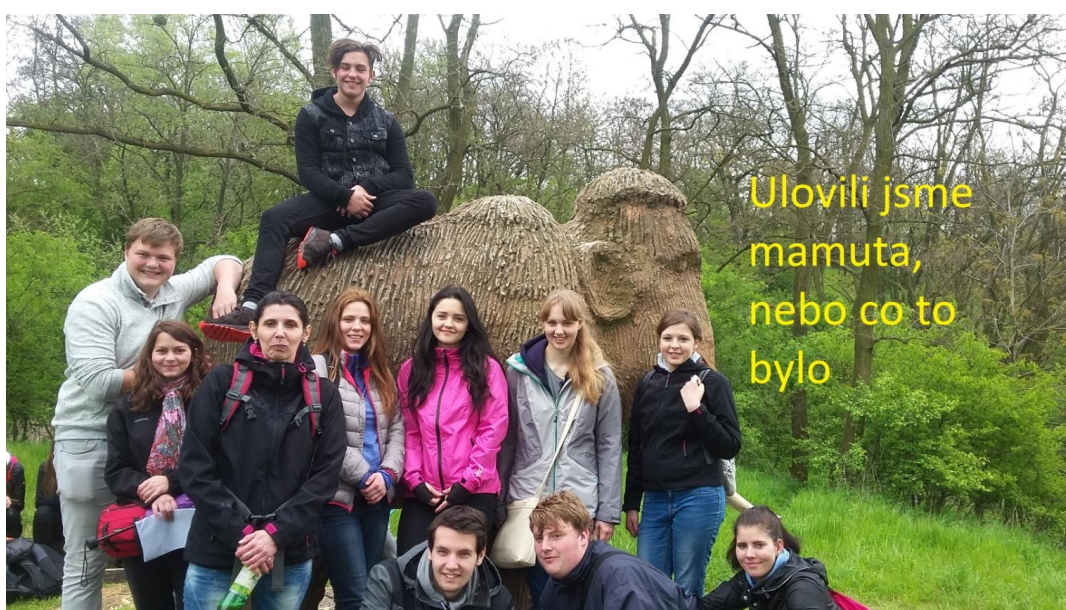
Pokud chcete navštívit Hong Kong, děláte opravdu dobrou věc! :)

Jak vypadaly jarní maturity

Předmostím do pravěku, 2. května 2016 po stopách lovců mamutů

Milí čtenáři,

dnes se můžete naposledy v tomto školním roce potěšit tím, co vzniklo v hodinách češtiny. 8. dubna jsme zhlédli v Moravském divadle Olomouc tragédii bratří Mrštíků Maryša. Studenti prvního ročníku navrhovali pro Maryšu alternativní konce jejího příběhu, 2. A prostudovala charaktery postav a studenti třetího a čtvrtého ročníku si vyzkoušeli představení recenzovat.

Na příkladu práce Natálie Kostorkové si zrekapitulujeme základní znaky vypravování.

V závěrečné části světlíku najdete barokní zpracování věty „Maminka vařila oběd.“

Maryša

„Děvčico nešťasná – tys jé otrávila!?“

Alois a Vilém Mrštíkové

MARYŠA

(Nesnesitelná těžkost bytí M. V.)

drama o ženě, za kterou rozhodli druzí

Který podtitul se podle vás lépe hodí jako charakteristika této divadelní hry?

Alternativní konce Maryši z dílny 1. A

Anna Tománková

Lízal nabízel Maryše, aby od Vávry odešla a vrátila se domů. Maryša po dlouhém rozmyšlení souhlasila a odešla s otcem domů. Po návratu domů se o tom dozvěděla její matka. Ta s tím nesouhlasila a křičela na Maryšu, ať se vrátí k manželovi. Ale Maryša si stála za svým a rozhodla se zůstat doma.

Dam Hoang

Maryša se po dvou letech naučila milovat svého muže, vycházet s otcem a Francek odjel do Brna.

Adéla Válková

V ranních hodinách se Maryša probudila a rozhodla se, že to takhle dál nejde. Celý den přemýšlela, jak se zbavit Vávry a svého utrpení. Večer dala jed do pití a rozhodla se tak ukončit Vávřův život. Protože nedokázala zabít člověka a nést za to vinu, vypila kafe s jedem sama. O pár minut později přišel Vávra, a když zjistil, že je Maryša mrtvá, tak se zastřelil.

Petra Rašovská

Maryša chystá osudový nápoj. Sype dovnitř jed na krysy a přemýšlí, co bude dělat se svým životem. Touží po tom utéct se svým milovaným Franckem, ale v hloubi srdce ví, že nedokáže zapomenout na roky utrpení s Vávrou. Neublížila by mouše, ale vztek se v ní hromadil už příliš dlouho. Bůh by jí stejně

nedopřál být šťastná. Není jiná možnost. „Toto jsou moje poslední slova. Já, Maryša Vávrová přecházím z života plného bolesti do prázdnoty a klidu.“ A napila se.

Štěpán Kotek (To by Shakespeare koukal)

Francek se vrátil z vojny. Zastavil se za mámou a pak běžel hned za Maryšou. Doběhl k mlýnu, kde už ho čekal Vávra s flintou. Jakmile Vávra Francka zahlédl, vystřelil po něm. Jenže Francek byl už celkem blízko, a tak, ač postřelen, Vávru probodl. Francek nakonec vykrvácel. Maryša vyšla ze mlýna, aby zjistila, co se stalo. Viděla je oba. Oba byli mrtví. Maryša neunesla pohled na smrt svého muže a svého milého a probodla si dýkou srdce.

Valentýna Felcmanová

Francek se vrátil z vojny, když ho Maryša uviděla, neprojevila už vůbec nic. Byla moc nešťastná a vzdala úplně všechno. Jednoho večera objevila u dveří vzkaz. V jednu chvíli se lekla představy, že by ho Filip našel dřív. Když ho otevřela, přečetla si vzkaz od Francka. Napsal: „Drahá Maryšo, dnes v noci přijdu se zbraní a my dva spolu utečeme.“ V noci se Maryša převalovala a ani se nesnažila usnout, zatímco Filipovo chrápání se rozléhalo široko daleko. Za chvíli uslyšela kroky a bylo jí jasné, že je to Francek. Došel k Maryše, chytil ji za ruku, vytáhl ji z postele a svou zbraní namířil na Filipa. Vávra otevřel oči, ale v tu chvíli Francek stiskl spoušť. Maryša utekla s Franckem a už o nich nikdy nikdo neslyšel.

To jsou ale povahy! (Co na to 2. A)

MARYŠA

Sebevědomá, s vlastním názorem a rázná – to je Maryša. Ale zato také poslušná, že dá na přání svých rodičů a neuteče s Franckem... Já být na jejím místě... uteka bych s Francekm někam do ciziny anebo bez něj, hlavně pryč.

Michalea Kaiserová

Maryša je velmi silná žena. Stojí si za svým a povolí, až když není zbytlí. I přesto však nedá Vávrovi nic zadarmo... Rozhodně bych nechtěla mít její rodiče, nedokážu si představit, že by mě téměř vyhodili z domu. Chápu, že k nim nechtěla zpět, já sama bych se zachovala stejně. **Bára Seidlerová**

Jedná se o mladou dívku, kterou rodiče chtějí provdat za staršího pana Vávru, který už v minulosti měl problém s fyzickým týráním své předchozí ženy... její chování, např. křik, pláč, vztekání atd. byly na místě... z mého úhlu pohledu však Maryšino chování v závěru odpovídalo spíše psychicky narušenému člověku. **Barbora Ševčíková**

Její život byl skvělý do chvíle, než se ji rodiče rozhodli provdat za člověka, kterého nemilovala... Velice se mi líbil její vztah k babičce a ke služce. Starala se o svého manžela a jeho děti, i když je neměla ráda... Mrzí mě, jak dopadl její život a myslím si, že by si od něj zasloužila víc. **Lenka Ptáčková**

VÁVRA

Vávra je mi velice nesympatický. Je to muž, který si neváží žen, ubližuje jim a určitě bych si ho nikdy nevzala. Je protivný, přísný a vše musí být podle něho, jinak je zle. Jeho děti jsem neviděla, ale musí to být chudáci, i když je to pracovitý mlynář a je na tom s penězi dobře. Nevážil si Maryši, která je vychovaná a pracovitá. Myslím si, že kdyby se k Maryše choval slušně a miloval by ji, možná by vše dopadlo jinak. **Katka Tlachová**

My vám to zhodnotíme

Byl jsem zvědavý, jak to bude vypadat a jestli u toho neusnu... Chudák Maryša nevěděla, co si počít v souboji s nekompromisními rodiči, kterým záleželo především na penězích. Beznaděj Maryši a tyranie rodičů byla zobrazena na výbornou. Autentické zobrazení tohoto příběhu nahánělo husí kůži. Naštěstí se mrazivá atmosféra střídala s vtipnými momenty... Nejzajímavějším tématem byl jednoznačně sňatek z donucení... Lidé v hledišti si jistě oddechli, že nežijí v té době a dnes jsou svobodní. Bylo to trochu ponuré a depresivní, ale přesně tak to mělo být podáno. **Libor Mačát**

Lízal, Maryšin otec, na mě svým hereckým výkonem zapůsobil, věřila jsem mu to, co hrál. I když Lízal byl v roli záporné postavy, nejvíce mě bavil a zanechal ve mně jakýsi vedlejší pocit z této divadelní hry. Tento muž měl za úkol ztvárnit postavu chamtivého sedláka, jenž dal přednost peněžnímu obnosu před svou vlastní dcerou... V nejmenované moravské dědině je známý jako starý sedlák menší postavy, který si však na všechny vyskakuje, i když mu zdraví neslouží a musí se opírat o hůl. Měla jsem z něj pocit, že je dirigent, všechny komanduje, avšak je to Lízal, který je z rodičů ten nakonec svolnější, hodnější, oproti matce, která je neústupná... Herec to zahrál skvěle (...), bylo mu rozumět a dobře si prosazoval svý. I výškou mi tento herec sedl na Lízala, který byl i v knize menší postavy s prošedivělými vlasy. Když jsem knížku četla, hra splnila mé očekávání, dokonce i předstihla díky tomuto hereckému výkonu. **Barbora Suchánková**

Publikum bylo podle mého názoru dobré. Většinou všichni tleskali, i když šlo slyšet, že někteří nevěděli, kdy tleskat. Já osobně jsem s tleskáním měl také problém, jelikož jsem nevěděl, kdy tleskat, ale jinak se mi představení líbilo a určitě bych šel i na další. **Dominik Duong**

Hra mi přišla zajímavá, nicméně nijak mě nenaplnila. Příběh byl hoden divadla a výkony herců také, nicméně námět a duch hry mě neoslovil natolik, že bych na to vzpomínal. **Tomáš Kuchválek**

Všíkala jsem si některých kolem a můžu říct jen jedno – tohle jsem nečekala. Všichni s nadšením sledovali děj představení. Není mi jasné, proč mladí lidé nenavštěvují divadlo častěji. **Diana Diuegezová**

Obecenstvo bylo příběhem zaujato. Já osobně se hlavně zamýšlela nad tou nespravedlností a tím, jak lehce se člověk mohl stát majetkem někoho jiného. Někteří spolužáci zase přemýšleli spíše o tom, jak lidé v této době, kdy se mohou sami rozhodnout, si poměrně často berou někoho jen kvůli penězům. **Kristýna Laschková**

Vybrala jsem si představitelku role Maryši. Podle mého názoru tato herečka svůj výkon zvládla skvěle. Vzhledově naprosto odpovídala mé představě. Byla sebevědomá, milá, veselá, divoká vesnická dívka. Obzvláště se mi líbila při dvou dějově zásadních scénách, a to právě při scéně kdy se Maryša bránila svatbě Vávrou a dle mého názoru předvedla naprosto bravurní scénu plnou hysterie, zoufalství a vzteku. Druhé (...) kdy mlela smrtící, otrávenou kávu pro svého muže Vávru. ...bylo z ní cítit zoufalství, strach, úleva a bezpochyby i určité bláznovství. Její vražedný čin byl spáchán zjevně téměř bez emocí, i když malou jiskru soucitu či lítosti zde bylo možné zahlédnout. **Tereza Švecová**

VYPRAVOVÁNÍ (zasazeno do určitého místa a času, jednoduché představení postav, které se děje účastní, zachycuje jedinečnou – neopakovatelnou událost, zpravidla v minulém čase, okamžiky napětí stupňujeme pomocí krátkých vět a přítomného času, vypravování oživuje přímá řeč postav, ta může odrážet jejich vzdělání i povahu)

Natálie Kostorková: Zachránilo mě mé chlupaté štěstí

Byl rok 1989, když jsem jezdil se svým cirkusem po Evropě. Zrovna jsme měli pár vystoupení v menším německém městě Willichenu. Jakožto majitel cirkusu jsem musel obstarat a zařídit úplně všechno, nebylo to vůbec jednoduché, ale byl to celý můj život a lidé v cirkuse celá má rodina.

Můj cirkus neměl název, ale i tak ho znal skoro každý, už možná jen proto, že jsem zaměstnával ty nejšílenější lidi. Třeba slečna Adriana byla opravdu výjimečná, narodila se s dvaceti prsty na rukou. Nebo Saiman, nejmenší muž světa. A Kristián, hadí muž, nejen že se dokázal nasoukat do malé krabice, on i vypadal jako had, měl špičaté zuby, rozpůlený jazyk a kůži připomínající tu hadí.

Miloval jsem i každé své zvíře, od oslů až po slony. Každý večer jsem si s nimi šel popovídat, což moc cirkusáků nedělá. Nikdy jsem své mazlíčky netýral, ale někteří lidé tomu nikdy neuvěřili a vlastně tak to tehdy zřejmě začalo.

Doposud jsme na štaci neměli žádný problém. Až tu noc... Nemůžu vám říct přesně, co se stalo, ale když jsem se probudil ve tmě, cítil jsem hrozné teplo a nepříjemně se mi dýchalo, vystartoval jsem z postele, abych zjistil, co se děje. Vyběhl jsem z maringotky, všude vidím oheň, postupně jsem vbíhal do každého stanu a budil ostatní, aby mi pomohli. Oheň byl tak silný, viděl jsem, jak se všechno postupně, ale rychle rozpadá. Hasili se stany a nejpotřebnější věci a já utíkal za zvířaty. Otevřel jsem jim klece, vyháněl jsem vystrašená zvířata, byl jsem tam sám, ostatní hasili jinou část našeho areálu.

Stojím v kleci jedné medvědice, když tu najednou cítím, jak mi někdo přiložil zezadu k hlavě zbraň. Ztuhly mi nohy, musel jsem se překonávat, abych se otočil. Než jsem vůbec stihl něco udělat, řekl neznámý hlas: „To máš za všechny ty roky, co jsi ubližoval těm chlupáčům.“ Báal jsem se cokoli říct, slyšel jsem, jak odjistil zásobník, v tu chvíli jsem věděl, že je konec. Až najednou, v těch několika málo vteřinách mě napadlo, že mě vlastně všechna má zvířata poslouchají. Zapískal jsem a zařval jméno tygřice Susan, ta se rozběhla a skočila po něm. Nebýt jí, jsem dávno mrtvý.

Jak by v barokní češtině zněla věta „Maminka vaří oběd.“

Nekonečný pocit hladu. Anděl můj, kterýž mi daroval život, přišel zpět, aby mě spasil svou voňavou a příjemně horkou krupicovou kaší. **Táňa Dlouhá**

Pečující a starostlivá maminka ve své červené zástěře už od brzkých ranních hodin tohoto deštivého dopoledne vaří dlouho očekávaný do zlatova osmažený řízek s brambory pro naši milovanou a šťastnou rodinu. **Adéla Válková**

Milující, láskyplná maminka se ladně pohybuje po červené dlažbě, která zdobí už tak půvabnou kuchyni. Z hrnce jde mohutný hustý a horký dým a z trouby se line neúprosná vůně nadýchané bábovky. **Sára Hlobilová**

Statná a živící žena v tichém prostředí zatuchlé kuchyně v polední dobu stojí vzpřímeně a smířeně u stříbrného kotle vaříc polední žvanec. **Petra Rašovská**

Maminka vaří ve zkrvavených šatech vývar z kanálových kryš. Krysí ocásky představují chutné nudličky. Tuto pochoutku podává se sušenými brouky a zakysanou smetanou. **Anna Tománková**

Olomoucké forty (pevnosti)

Filip Peřina

Téma Olomoucké pevnosti a forty jsem si vybral proto, že se zajímám o historii města Olomouce, které dříve bylo jednou velkou pevností. A také proto, že pocházím z vesnice (Křelov), kde se nacházejí dva forty (konkrétně fort XVII a fort XX), také chci, aby se na tuto významnou část Olomouce nezapomnělo. V tomto článku vám popíši dva významné forty (Korunní pevnůstku a fort XVII).

Korunní pevnůstka

Něco málo z historie

Základem Korunní pevnůstky je korunní hradba, vystavěná v 18. století. Celá pevnost má označení XXIV (tato pevnost se skládá ze dvou půlpevností, dvou spojovacích kurtin). Uprostřed jedné ze dvou kurtin se nachází velká vjezdová brána, do které kdysi ústila cesta z Michalské ulice. Ta pokračovala přes zhruba deset metrů široký a dva metry hluboký příkop a odtud na tzv. Envelopu (dnešní třída 17. listopadu). Uvnitř Korunní pevnůstky byla v 18. století vystavěna vojenská strážnice a také válečná prachárna, na jejíž dřevěné střeše můžeme vidět různé znaky z roku 1756. Bohužel v první polovině 50. let 19. století velice trpěla Korunní pevnůstka nedostatkem skladovacích prostorů pro dělostřelecký materiál (střelný prach a mnoho jiného) a proto museli inženýři vypracovat projekt : Velké dělostřelecké skladiště a začít přemýšlet, kam by bylo nejlepší přemístit všechnu tuto munici. Po dlouhém váhání se nakonec inženýři rozhodli umístit munici do Korunní pevnůstky, která byla vlastně vybudována pro tento účel (zajímavostí je například to, že na výstavbu Korunní pevnůstky bylo potřeba přes 220 tisíc cihel).

Současnost Korunní pevnůstky (Pevnost poznání)

Pevnost poznání se nachází v bývalém dělostřeleckém skladu. Pevnost poznání je pro lidi od pěti až po sto let. V muzeu je připraveno více než 200 velice zábavných exponátů, dílny pro zajímavé pokusy, velký filmový sál nebo také digitální planetárium, kde je možno vidět velice kvalitní filmy o vesmíru. Pevnost poznání je také připravena na školní návštěvu, učitelé zde mohou vybírat z několika velice zajímavých výukových programů. Děti si zde mohou například vyzkoušet dřevěné hlavolamy, 3D piškvorky, šifry, kontrolovat bankovky a mnoho dalšího.

Vjezd do Korunní pevnůstky

Fort XVII

Historie toho fortu

V listopadu roku 1850 dokončil plukovník Julius Wurm plán táborové (chcete-li fortové) pevnosti Olomouc i projekty čtyř hlavních pevnůstek, které měly být vystavěny v rozmezí tří let ve zděném provedení (stálém). Křelovská pevnůstka XVII byla jednou z nich. Její výstavba v zemním provedení začala v polovině roku 1850. Stavbu prováděla stavební firma bratří Kleinů pod dozorem vrchního inženýra Otto Gemmingena a později Edlera Eckwehra. Na podzim roku 1850, kdy probíhaly v pevnosti přípravy na obranu před pruským útokem, měla křelovská pevnůstka podobu mohutného valu s hlubokým příkopem. Zemní val byl opatřen dřevěnou palisádou a osmi děly. Za valem se nacházely ubytovací jednotky až pro 90 mužů, tzv. polní kuchyně a dvě příruční prachárny. Na začátku léta 1851, po uklidnění mezinárodněpolitické situace, začaly zednické práce. Do konce roku 1853 byl fort po stavební stránce hotov. V létě 1854 byly ukončeny práce na interiéru a terénní úpravy. Ještě ten samý měsíc byl fort vybaven telegrafem. Celkové náklady na výstavbu této pevnosti činily asi 280 000 zlatých. Křelovský fort je nyní kulturní památkou, která je od 90. let v soukromém vlastnictví.

Současnost fortu

Fort je v současnosti majetkem soukromé firmy, ale i přesto je přístupný. Aktuální otevírací dobu můžete najít na <http://www.del-fuego.cz/>. Nyní se majitel s pomocí firmy Fuego – s. r. o. snaží probudit fort XVII k životu, a proto zde pořádá pravidelné motorkářské sjezdy. Také se snaží fort co nejvíce zpřístupnit veřejnosti, proto zde vybudoval restauraci a také je zde možnost přespat v útrobách vojenských prostorů.

Zdroje obrázků:

Cirkus - <http://www.berousek.cz/styles/default/images/bgim.jpg>